

„Games-love“ se je glasilo četrtič. Družba se je upehala, gospa polkovnica jih je povabila na južino pod smreko. Ivan je šel z družbo k mizici. Vzel je ponujene grizljaje, izpil je vino, pa ni vedel, kaj dela. Karla ga je prezirala. V njem se je začelo nekaj gibati in podirati — njegova duša je trpela neizmerno. Smejali so se, radovali, govorili so glasne dovtype, Ivan pa se smeja s smehom, ki prihaja skozi jok...

Družba se je vračala. Poročnik in Karla sta šla tesno drug ob drugem prva. Ivan je zaostal. Nihče ga ni vabil, nihče ga ni pogrešal. Hodili so vsi po poti, katera je bila njemu tuja, niso ga razumeli. Zato se je skrila za grmovje na brežuljku in truden sedel na parobek. Sredi zelenega travnika je ginila bela obleka Karle. Poleg nje je stopal črni jezdec. Od njegovega srca se je frgalo nekaj, kar se je z njim rodilo, rastlo in kar še biva z njim. Na črnem konju je prijezdil tisti ropar in mu ugrabil vse — vse...

Po cesti je izginjala družba. Slišal je glasni govor poročnikov. Ničesar ni raz-

umel. Zdelo se mu pa je, da odmeva neprenehoma visoki glas:

„Games-love“ — jaz imam igro —, jaz imam vse — ti nič! In tedaj mu je bilo bridko, da bi se vlegel poleg parobka in z njim vred pozabljen strohnel. Zamizal je in si pokrtil lice z rokami, da bi ne videl več, ker je izpoznal, kar je videl samo — v sanjah...

In vendar niso bile sanje. Karla je stopila zopet predenj. Njen klasični profil, njeni beli prsti so šepetali s strunami, mesečina je lila na zemljo — in on je imel v naročju Karlo, objemal njeno dušo, ki je bila vsa iskreno njegova. Lice se mu je radovalo, v žilah mu je zakipelo in domislil si je, da je sredi vroče, prašne ceste po puščavi dohitel svoj vzor. In takrat sta se pridružili njegovi Karli Lavra in Julija — in Ivan je vzkliknil: „Games-love!“

Umeknil je roke od lica, vstal in se glasno razveselil:

„Kaj, saj jo imam, vso imam — jaz imam Karlo — ti perišče grude!“ (DALJE.)

ZVONIMIR:

V LUNINEM SOJU.

V luninem soju blesti se
snežna ravan,
z biseri dragimi tkana
tiha je plan.

Glejte, in angel ljubezni
plava na svet,
venec cvetic ima v zlate
lase pripet...

Mehki vonj rožic objame
tiho polje,
radost brezmejna priplava
v moje srcé — — —

Zvezde bledijo in jutro
plava čez plan,
v srcu pa vzhaja ljubezni
radostni dan...

